

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/687/2024/16341/RN

Katowice, dnia 10.02.2025r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572),

po rozpatrzeniu odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOOS.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r., od decyzji Zastępcy Burmistrza Miasta Radzionków, działającego z upoważnienia Burmistrza Miasta Radzionków, Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., którą tenże organ określił warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu:	Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie:	Katarzyna Stebnicka
	Kamila Koziara

na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2025r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji

Uzasadnienie

Decyzją Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 i art. 107 § 1, § 2 i § 3 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572), art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3 i pkt 4, art. 78 ust. 1 pkt 2, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112), zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 41, pkt 45 lit. a i pkt 47, oraz zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 44, § 3 ust. 1 pkt 80 oraz § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 54, pkt 82 i pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku inwestora – spółki EKORECYKLING S.A. z siedzibą w Sękowie w gminie Nowy Tomyśl, zawartego w piśmie z dnia 17 września 2021r., uzupełnionego następnie pismem z dnia 4 listopada 2021r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków, oraz po uzgodnieniu warunków realizacji ww. przedsięwzięcia z

Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach i Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Gliwicach oraz po zasięgnięciu opinii Marszałka Województwa Śląskiego w Katowicach i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bytomiu, orzekł jak wskazano na wstępie.

W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Charakterystyka ww. przedsięwzięcia stanowi załącznik do ww. decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach. W pisemnym odwołaniu (pismo Nr WOOŚ.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r.) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, przedstawił swoje stanowisko w sprawie. Wskazał m.in., że w toku postępowania w sprawie wydania zaskarżonej decyzji nie przeprowadzono analizy zgodności planowanego do realizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także że opinia organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego została wydana w oparciu o niepełny materiał dowodowy. W uzasadnieniu odwołania przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z 19 września 2024r., organ pierwszej instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego. W treści pisma przekazującego ww. odwołanie przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z 16 października 2024r., organ pierwszej instancji ustosunkował się do zarzutów zamieszczonych w odwołaniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartym w piśmie Nr WOOŚ.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r.)

Pismem z dnia 8 listopada 2024r. pełnomocnik inwestora poinformował organ odwoławczy o zmianie adresu dla doręczeń w sprawie.

W dniu 7 lutego 2025r. organ pierwszej instancji przesłał do Kolegium dodatkowe dokumenty.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – spółka EKORECYKLING S.A. z siedzibą w Sękowie w gminie Nowy Tomyśl, reprezentowana przez pełnomocnika P..... M..... B....., pismem z dnia 17 września 2021r. zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpiła do organu pierwszej instancji o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działce ewidencyjnej Nr 1659/42 obręb Radzionków.

W treści ww. wniosku pełnomocnik inwestora wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest:

- pkt 44 – strzępiarki złomu;
- pkt 41 – instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych;
- pkt 45 lit. a – zakłady przetwarzania w rozumieniu art. 4 pkt 22 ustawy z dnia 11 września 2015r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w których następuje demontaż obejmujący usunięcie ze zużytego sprzętu niebezpiecznych: substancji, mieszanin i części składowych;

- pkt 47 – instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;

oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 pkt 82 tego rozporządzenia, to jest: instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41 – 47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.

Do ww. pisma pełnomocnik inwestora dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzony w dniu 16 września 2021r.; pełnomocnictwo udzielone mu przez inwestora – spółkę EKORECYKLING S.A. z siedzibą w Sękowie w gminie Nowy Tomyśl – w dniu 15 września 2021r.; dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie wnioskowanej decyzji oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 23 września 2021r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem z dnia 4 listopada 2021r. pełnomocnik inwestora przekazał do organu pierwszej instancji mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; kopię mapy ewidencyjnej;

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 5 listopada 2021r.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) pismo Kierownika Referatu Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Radzionków do Referatu Mienia i Zagospodarowania Przestrzennego tego urzędu Nr KS.6220.12.2021 z dnia 3 listopada 2021r., w sprawie wydania wypisu i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki o numerze ewidencyjnym 1659/42 a.m. 20 obręb Radzionków;
- 2) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki o numerze ewidencyjnym 1659/42 a.m. 20 obręb Radzionków z dnia 16 listopada 2021r.;
- 3) wydruk informacji z rejestru gruntów, sporządzonych w dniu 26 listopada 2021r.,
- 4) pismo Nr KS.6220.12.2021 z dnia 26 listopada 2021r., zatytułowane: „Wykaz stron postępowania”.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 22 grudnia 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie”, organ pierwszej instancji poinformował inwestora oraz podmioty uznane za strony postępowania o wszczęciu na wniosek inwestora postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działce ewidencyjnej Nr 1659/42 obręb Radzionków.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 22 grudnia 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bytomiu, Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach oraz Marszałka Województwa Śląskiego w Katowicach o uzgodnienie realizacji przedsięwzięcia oraz o wydanie opinii dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa

zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działce ewidencyjnej Nr 1659/42 obręb Radzionków.

Pismem Nr WOOS.4221.123.2021.JB.1 z dnia 11 stycznia 2022r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o nadesłanie dodatkowego uzupełnienia w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się pismo Kierownika Referatu Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Radzionków do Referatu Mienia i Zagospodarowania Przestrzennego tego urzędu Nr KS.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., w sprawie zajęcia stanowiska, co do zgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Pismem Nr GL.RZŚ.4360.89.2021.KWK1 z dnia 25 stycznia 2022r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Gliwicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień w sprawie oraz o nadesłanie dodatkowych dokumentów.

Pismem Nr OS – WS.7030.56.2021; OS – WS.KW – 00012/2022 z dnia 1 lutego 2022r. Marszałek Województwa Śląskiego w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień w sprawie oraz o nadesłanie dodatkowych dokumentów.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 10 lutego 2022r., organ pierwszej instancji wezwał inwestora do udzielenia wyjaśnień w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 11 lutego 2022r., organ pierwszej instancji wezwał inwestora do udzielenia wyjaśnień w sprawie oraz nadesłania niezbędnych uzupełnień.

Pismem Nr WOOS.4221.123.2021.JB.2 z dnia 11 lutego 2022r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o nadesłanie dodatkowego uzupełnienia w sprawie.

Pismem z dnia 1 marca 2022r. inwestor udzielił wyjaśnień w sprawie oraz przedłożył dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr WOOS.4221.123.2021.JB.3 z dnia 18 maja 2022r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 26 maja 2022r. inwestor wniósł o zawieszenie postępowania administracyjnego w sprawie.

Postanowieniem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 10 czerwca 2022r., organ pierwszej instancji postanowił zawiesić postępowanie administracyjne w sprawie. W uzasadnieniu postanowienia przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Pismem z dnia 26 lipca 2022r. inwestor wystąpił do organu pierwszej instancji o podjęcie zawieszonego postępowania administracyjnego w sprawie oraz nadesłał dodatkowe uzupełnienia i wyjaśnienia. W treści ww. pisma wskazał m. in., że częściowo uległa zmianie charakterystyka planowanego przedsięwzięcia. Przy ww. piśmie przekazał do organu pierwszej instancji m. in.: raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko z dnia 26 lipca 2022r., pełnomocnictwo udzielone radcy prawnemu P..... M..... K..... oraz P.... N..... K..... do działania w sprawie w imieniu inwestora w dniu 20 lipca 2022r. (w pełnomocnictwie tym wskazano osobę uprawnioną do odbioru korespondencji) oraz pismo z dnia 21 lipca 2022r. informujące o cofnięciu przez inwestora pełnomocnictwa udzielonego P.... M..... B.....

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 26 lipca 2022r.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek o numerach ewidencyjnych: 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków z dnia 31 sierpnia 2022r.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) korespondencja email z dnia 1 września 2022r.;
- 2) pismo spółki Przedsiębiorstwo Projektowania, Studiów, Usług i Realizacji sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach z dnia 22 września 2022r., znak: TP/44/2022, w sprawie opinii o zgodności zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzionków z planowaną inwestycją.

Postanowieniem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 6 października 2022r., organ pierwszej instancji postanowił podjąć zawieszone postępowanie administracyjne w sprawie. W uzasadnieniu postanowienia przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 6 października 2022r. organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bytomiu, Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach oraz Marszałka Województwa Śląskiego w Katowicach o uzgodnienie realizacji przedsięwzięcia oraz o wydanie opinii dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków.

Pismem Nr ZNS.9027.6.24.2021 z dnia 19 października 2022r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bytomiu wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień i nadesłanie uzupełnienia w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 26 października 2022r. organ pierwszej instancji udzielił wyjaśnień Państwowemu Powiatowemu Inspektorowi Sanitarnemu w Bytomiu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bytomiu opinią sanitarną Nr ZNS.9027.6.24.166.2021 z dnia 10 listopada 2022r. zaopiniował pozytywnie w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych warunki realizacji przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko dla inwestycji pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków, z zastrzeżeniem zachowania enumeratywnie wskazanego w tymże postanowieniu warunku. W uzasadnieniu ww. opinii sanitarnej przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr OE – WS.7030.46.2022; OE – WS.KW – 85/22 z dnia 3 listopada 2022r. Marszałek Województwa Śląskiego w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o nadesłanie uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr GL.RZŚ.4360.89.2021.KWK.2 z dnia 8 listopada 2022r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Gliwicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień w sprawie oraz o nadesłanie dodatkowych dokumentów.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 16 listopada 2022r., organ pierwszej instancji wezwał inwestora do udzielenia wyjaśnień w sprawie oraz nadesłania niezbędnych uzupełnień.

Pismem Nr WOOS.4221.123.2021.JB.5 z dnia 29 listopada 2022r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o nadesłanie uzupełnienia w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 8 grudnia 2022r., organ pierwszej instancji wezwał inwestora do udzielenia wyjaśnień w sprawie oraz nadesłania niezbędnych uzupełnień.

Pismem z dnia 21 lutego 2023r. inwestor przekazał do organu pierwszej instancji uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz dodatkowe dokumenty w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 2 marca 2023r., organ pierwszej instancji przekazał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach, Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Gliwicach oraz Marszałkowi Województwa Śląskiego w Katowicach dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr WOOS.4221.123.2021.JB.7 z dnia 30 marca 2023r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o nadesłanie uzupełnienia w sprawie.

Postanowieniem Nr OE – WS.7030.46.2022; OE – WS.KW – 36/23 z dnia 4 kwietnia 2024r. Marszałek Województwa Śląskiego w Katowicach wyraził negatywną opinię dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, planowanego przez inwestora. W uzasadnieniu ww. postanowienia organ opiniujący przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GL.RZŚ.4360.89.2021.KWK.3 z dnia 31 marca 2023r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Gliwicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień w sprawie oraz o nadesłanie dodatkowych dokumentów.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 12 kwietnia 2023r., organ pierwszej instancji wezwał inwestora do udzielenia wyjaśnień w sprawie oraz nadesłania niezbędnych uzupełnień.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2023r., znak: 86.II.2022.NK, zatytułowanym: „Wniosek o przedłużenie terminu złożenia uzupełnień raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”, pełnomocnik inwestora wystąpił do organu pierwszej instancji o przedłużenie terminu złożenia uzupełnień raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 27 czerwca 2023r., znak: 86.II.2022.NK, zatytułowanym: „Wniosek o przedłużenie terminu złożenia uzupełnień raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”, pełnomocnik inwestora wystąpił do organu pierwszej instancji o przedłużenie terminu złożenia uzupełnień raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2023r., znak: 86.II.2022.NK, zatytułowanym: „Uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”, inwestor przekazał do organu pierwszej instancji uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz dodatkowe dokumenty w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 4 września 2023r., organ pierwszej instancji przekazał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Gliwicach dodatkowe dokumenty.

Postanowieniem Nr WOOS.4221.123.2021.JB.8 z dnia 7 września 2023r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowił nie uzgodnić warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z uwagi na fakt, że przedstawiony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie pozwala na podjęcie stosownego rozstrzygnięcia. W uzasadnieniu ww. postanowienia organ uzgadniający przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 14 września 2023r., organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o ponowne uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem Nr WOOS.4221.123.2021.JB.9 z dnia 18 września 2023r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GL.RZŚ.4360.89.2021.KWK.4 z dnia 5 października 2023r. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Gliwicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień w sprawie oraz o nadesłanie dodatkowych dokumentów.

Pismem Nr WOOS.4221.83.2023.JB.1 z dnia 23 października 2023r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień w sprawie oraz o nadesłanie dodatkowych dokumentów.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 27 października 2023r., organ pierwszej instancji wezwał inwestora do udzielenia wyjaśnień w sprawie oraz nadesłania niezbędnych uzupełnień.

Pismem z dnia 1 grudnia 2023r., znak: 86.II.2022.NK, zatytułowanym: „Uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”, inwestor przekazał do organu pierwszej instancji uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz dodatkowe dokumenty w sprawie.

Postanowieniem Nr WOOS.4221.83.2023.JB.2 z dnia 19 grudnia 2023r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowił nie uzgodnić warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z uwagi na fakt, że przedstawiony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie pozwala na podjęcie stosownego rozstrzygnięcia. W uzasadnieniu ww. postanowienia organ uzgadniający przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 21 grudnia 2023r., organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o ponowne uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 21 grudnia 2023r., organ pierwszej instancji przekazał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Gliwicach dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr WOOS.4221.112.2023.JB.2 z dnia 8 lutego 2024r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień w sprawie oraz o nadesłanie dodatkowych dokumentów.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 15 lutego 2024r., organ pierwszej instancji wezwał inwestora do udzielenia wyjaśnień w sprawie oraz nadesłania niezbędnych uzupełnień.

Postanowieniem Nr GL.RZŚ.4360.89.2021.KWK.6 z dnia 26 lutego 2024r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Gliwicach Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia w wariantcie wybranym przez inwestora oraz określił warunki realizacji tego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu ww. postanowienia organ uzgadniający przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 6 marca 2024r., organ pierwszej instancji przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 6 marca 2024r., znak: 86.II.2022.NK, zatytułowanym: „Uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”, inwestor przekazał do organu pierwszej instancji uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz dodatkowe dokumenty w sprawie.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 13 marca 2024r., organ pierwszej instancji przekazał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 21 marca 2024r., znak: 86.II.2022.NK, zatytułowanym: „Wniosek o sprostowanie omyłki pisarskiej”, inwestor wystąpił o sprostowanie omyłki w postanowieniu P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Gliwicach Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Nr GL.RZŚ.4360.89.2021.KWK.6 z dnia 26 lutego 2024r.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 13 marca 2024r., organ pierwszej instancji wystąpił do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Gliwicach Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach o sprostowanie omyłek pisarskich w postanowieniu tego organu Nr GL.RZŚ.4360.89.2021.KWK.6 z dnia 26 lutego 2024r.

Postanowieniem Nr GL.RZŚ.4360.89.2021.KWK.7 z dnia 5 kwietnia 2024r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z siedzibą w Gliwicach Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach sprostował na żądanie

strony oczywiste omułki pisarskie w postanowieniu Nr GL.RZŚ.4360.89.2021.KWK.6 z dnia 26 lutego 2024r. W uzasadnieniu ww. postanowienia organ uzgadniający przedstawił stanowisko w sprawie.

Postanowieniem Nr WOOŚ.4221.112.2023.JB.4 z dnia 22 kwietnia 2024r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki realizacji tego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu ww. postanowienia organ uzgadniający przedstawił stanowisko w sprawie.

Obwieszczeniem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 22 maja 2024r., organ pierwszej instancji podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w ramach ww. postępowania oraz o terminach do złożenia uwag i wniosków w ramach oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego”, organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania o zakończeniu prowadzonego postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, który w terminie złożył odwołanie, zawarte w piśmie Nr WOOŚ.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r.,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112 z późn. zm.).

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Zgodnie z brzmieniem art. 72 ust. 1 ww. ustawy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a ww. artykułu stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 80 ust. 2 zdanie 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 pkt 1 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

- a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
- b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
 - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
 - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
 - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
- c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

W myśl ust. 3 tego przepisu organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na

środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków, w świetle zapisów ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ustaleń organu pierwszej instancji oraz wyjaśnień inwestora, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
 - wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,
- a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOOS.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r., od decyzji organu pierwszej instancji Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., którą tenże organ określił warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków, i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium zauważa, że w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu pierwszej instancji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach nie był stroną tego postępowania w rozumieniu art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, lecz był organem współdziałającym. Z kolei w złożonym odwołaniu, zawartym w piśmie Nr WOOS.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, wskazał, że zapisy art. 76 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nakładają na regionalnych dyrektorów ochrony środowiska obowiązek podejmowania działań w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4 tej ustawy, natomiast zgodnie z art. 76 ust. 8 tej ustawy Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach przysługuje prawo strony w postępowaniu.

Wskazać należy, że w myśl postanowień art. 76 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Z kolei w myśl ust. 8 ww. artykułu w sprawach, o których mowa w ust. 1, 3 albo 4, właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Kolegium wskazuje, że zgodnie ze stanowiskiem doktryny prawa: „Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej u.o.o.ś., w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy inne niż Generalny i regionalny dyrektor ochrony środowiska (dotyczy to także decyzji wydawanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska) lub organy wyższego stopnia w stosunku do ww. organów, regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Adresatem wystąpienia jest organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 stycznia 2010r., II OSK 2613/11). (...) W przypadku skierowania wystąpienia, regionalnemu lub Generalnemu dyrektorowi ochrony środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub w postępowaniu przed sądem administracyjnym (art. 76 ust. 8 u.o.o.ś.). Oprócz wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, treścią wystąpienia GDOŚ może być w szczególności wznowienie postępowania administracyjnego lub wniesienie odwołania od decyzji. Prawo do kierowania wystąpień ogranicza się do tych sytuacji, w których są podstawy do wydania decyzji administracyjnych; nie obejmują generalnej możliwości sygnalizacji błędów występujących w pracy organu (więcej na ten temat: K. Gruszecki, Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. wyd. III, 2020r.). (...)” (Florkiewicz Ewa, Unieważnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, komentarz praktyczny, Lex/el.).

Kolegium wskazuje dalej, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 24 marca 2021r., sygn. akt: II SA/Bd 858/20, wskazał, że: „(...) W przedmiotowej sprawie sporna była okoliczność, czy skarżący posiadał legitymację do zaskarżenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z (...).04.2020r., nr (...), wydanej przez Burmistrza S., stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni fotowoltaicznej. W ocenie Sądu na tak zadane pytanie należało udzielić twierdzącej odpowiedzi. Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji. W świetle treści cyt. przepisów nie ulega wątpliwości to, że co do zasady skarżący posiadał w niniejszej sprawie prawo skierowania wystąpienia. Problematiczne natomiast jest to, co należy rozumieć przez ww. wystąpienie i na jakim etapie postępowania administracyjnego i do kogo może ono zostać złożone. SKO wyraziło niesłuszny pogląd, że wystąpienie mogło być skierowane jedynie do organu I instancji, czyli Burmistrza S. Pogląd ten nie znajduje żadnego uzasadnienia w treści obowiązujących przepisów, w szczególności art. 76 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, i Sąd w pełni podziela w tym zakresie stanowisko zawarte w skardze. Jak wskazuje się w doktrynie: "Ustawodawca posługuje się pojęciem "wystąpienie". Polska procedura administracyjna nie zna takiego instrumentu jak wystąpienie, a i sam prawodawca w komentowanym przepisie nie daje żadnych podstaw do bliższego ustalenia, co to jest za instrument procesowy. W wystąpieniu upatrywać można dwóch elementów – skargi i wniosku (podania) zmierzającego do wyeliminowania wadliwej decyzji, w szczególności do stwierdzenia jej nieważności. Pojęcie wystąpienia jest szersze niż wniosku o stwierdzenie nieważności. Ustawodawca bowiem wyraźnie wskazał, że w szczególności wystąpienie może zawierać wniosek o stwierdzenie nieważności. Nie jest zatem możliwe utożsamianie pojęcia wystąpienie z wnioskiem o stwierdzenie nieważności. Celem wystąpienia jest nie tylko wyeliminowanie wadliwej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ale także zapobieżenie wydawaniu takich decyzji na przyszłość oraz wskazanie uchybień organowi, który wydał wadliwą decyzję. Widoczny zatem jest element skargowości. (...) Wystąpienie może, ale nie musi, zawierać wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji. Może też zawierać inne elementy, jak chociażby wniosek o wznowienie postępowania, a nawet wniosek o uchylenie lub zmianę decyzji, oczywiście, pod warunkiem spełnienia wszystkich przesłanek z Kodeksu postępowania administracyjnego." (vide B. Rakoczy, Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Komentarz. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, 2010). Jak wynika z powyższego, i który to pogląd Sąd w pełni podziela, wystąpienie może przyjąć również postać odwołania od decyzji organu I instancji, co właśnie miało miejsce w niniejszej sprawie. Skoro ustawodawca użył sformułowania "w szczególności", to niewątpliwie wystąpienie może przyjąć postać inną niż wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji. (...)." (Lex Nr 3209338).

Tożsame stanowisko Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy zawarł również w przywołanych w tymże orzeczeniu wyrokach tego Sądu, wydanych w sprawach o sygn. akt: II SA/Bd 885/20, II SA/Bd 560/20, II SA/Bd 541/20.

Wyżej zaprezentowane stanowisko doktryny prawa oraz orzecznictwo sądów administracyjnych Kolegium w całości podziela, czego konsekwencją jest uznanie, że przedmiotowe odwołanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawarte w piśmie Nr WOOS.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r., od decyzji organu pierwszej instancji Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r.

Kolegium wskazuje również, że wyżej wymienione odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego

(wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOŚ.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r., od decyzji organu pierwszej instancji Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., którą tenże organ określił warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej

rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji

publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 i art. 107 § 1, § 2 i § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3 i pkt 4, art. 78 ust. 1 pkt 2, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, § 2 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 41, pkt 45 lit. a i pkt 47, § 2 ust. 1 pkt 44, § 3 ust. 1 pkt 80 oraz § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 54, pkt 82 i pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, po rozpatrzeniu wniosku inwestora – spółki EKORECYKLING S.A. z siedzibą w Sękowie w gminie Nowy Tomyśl, zawartego w piśmie z dnia 17 września 2021r., uzupełnionego następnie pismem z dnia 4 listopada 2021r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków, oraz po uzgodnieniu warunków realizacji ww. przedsięwzięcia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach i Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Gliwicach oraz po zasięgnięciu opinii Marszałka Województwa Śląskiego w Katowicach i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bytomiu, określił warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia. Charakterystyka ww. przedsięwzięcia stanowi załącznik do ww. decyzji.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOOS.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r., od decyzji organu pierwszej instancji Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., którą tenże organ określił warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków, Kolegium zauważa, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest m. in. Gmina Radzionków, której organem wykonawczym jest Burmistrz Miasta Radzionkowa – równocześnie organ pierwszej instancji.

Z treści zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika natomiast, że organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonym zaskarżoną decyzją nie rozważył i nie zbadał czy w sprawie zachodzą przesłanki wyłączenia organu gdyż stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest m. in. Gmina Radzionków, której organem wykonawczym jest Burmistrz Miasta Radzionkowa – równocześnie organ pierwszej instancji.

Kolegium zauważa, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14, wskazał m. in. że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)” (Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że w świetle postanowień art. 24 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1) w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2) swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3) osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5) w której brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6) z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,

7) w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

Bezsprzecznie w przedmiotowej sprawie Burmistrz Miasta Radzionkowa jest organem, który w przedmiotowej sprawie orzekał w pierwszej instancji. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem stron tego postępowania – Gminy Radzionków – i działa w jej imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego, jako podmiot reprezentujący stronę postępowania podlega on z urzędu wyłączeniu z przedmiotowego postępowania dotyczącego określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków. Wyłączenie to następuje z mocy prawa i zbędne jest wydawanie w tej sprawie odrębnego postanowienia. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego wyłączony pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Burmistrza Miasta Radzionkowa z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta Radzionkowa, którym Burmistrz Miasta Radzionkowa mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Ponieważ z akt sprawy wynika, że zaskarżoną decyzję Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., wydał Zastępca Burmistrza Miasta Radzionków, działając z upoważnienia Burmistrza Miasta Radzionków, zatem decyzja ta jest w istotny sposób wadliwa. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje wadliwością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylecia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego; E. Mzyk, Wznowienie postępowania..., s. 19 i n.). (Czesław Martysz, Komentarz do art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego, stan prawny: 2010.08.01, Lex).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., organ pierwszej instancji – Burmistrz Miasta Radzionkowa – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Kolegium wskazuje dalej, że zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji określił warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków uznając, że przedmiotowe przedsięwzięcie jest zgodnie z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał, że: „(...) Pełnomocnik wnioskodawcy (...) w piśmie z dnia 1 marca 2022r. (...) wyjaśnił, że przedsięwzięcie pod nazwą „Rozbudowa zakładu przetwarzania odpadów”, które inwestor zamierza realizować na działce ewidencyjnej Nr 1659/42 przy ul. Z. Nałkowskiej 6 w Radzionkowie, jest zgodnie z zapisami MPZP, przyjętego uchwałą Nr XXX/312/2021 Rady Miasta Radzionków z dnia 24 czerwca 2021r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Radzionków z wyłączeniem terenu w rejonie ulic Staszica i Świętego Wojciecha (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2021r. poz. 4710 z dnia 5 lipca 2021r.). Zgodnie z MPZP położona w Radzionkowie przy ul. Z. Nałkowskiej część terenu, na którym wnioskodawca zamierza zlokalizować przedsięwzięcie, zapisana jest w terenach zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów, oznaczonych symbolem 2 P, gdzie w zakresie ochrony środowiska (§ 7 ust. 2 pkt 1 lit. b w związku z § 7 ust. 2 pkt 3 lit. r) dopuszcza się rozbudowę przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które uzyskały decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub inne decyzje

zezwalające na prowadzenie danej działalności, jeżeli zamierzona rozbudowa ma na celu usprawnienie procesu technologicznego przedsięwzięcia pierwotnego i nie zwiększy jego negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach. Dotychczasowe funkcjonowanie zakładu przetwarzania odpadów wynikało z wydanych wcześniej decyzji administracyjnych, przede wszystkim decyzji Burmistrza Miasta Radzionków o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia znak KOb.7624 – 9/4/08 z dnia 16 września 2008r., zmienionej decyzją KOb.7624 – 9/6/08/09 z dnia 7 sierpnia 2009r., dla przedsięwzięcia polegającego na utworzeniu zakładu przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przy ul. Z. Nałkowskiej 6 w Radzionkowie. Ponadto zakład uzyskał decyzję Marszałka Województwa Śląskiego na prowadzenie działalności polegającej na zbieraniu odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne znak OS.GO.7246.2.56.2019 z dnia 13 października 2020r. oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów z uwzględnieniem zezwolenia na przetwarzanie odpadów znak CZ – OS – GO.7221.5.2019 z dnia 13 lutego 2020r. Do pisma pełnomocnika wnioskodawcy dołączono dwie opinie prawne, wedle których głównym celem rozbudowy zakładu jest usprawnienie procesu technologicznego przedsięwzięcia pierwotnego, a z uwagi na brak określenia w decyzji „środowiskowej” znak KOb.7624 – 9/4/08 z dnia 16 września 2008r. dopuszczalnego oddziaływania na środowisko w postaci konkretnych wartości liczbowych, uznać należy że nie dojdzie do sytuacji zwiększenia negatywnego oddziaływania na środowisko ponad to wskazane w decyzjach administracyjnych. (...).”

W ocenie Kolegium w ww. zakresie konieczne jest jednak przeprowadzenie postępowania dowodowego w pełnym zakresie.

Zauważyć należy, że zaskarżoną decyzją Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., organ pierwszej instancji określił warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu zagospodarowania odpadów”, położonego w Radzionkowie przy ul. Zofii Nałkowskiej 6, na działkach ewidencyjnych Nr 1659/42, 1661/42 i 2159/42 a.m. 20 obręb Radzionków, a z kolei z wyżej przywołanego uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że organ ten odniósł się do przedsięwzięcia, które inwestor zamierza realizować na działce ewidencyjnej Nr 1659/42 przy ul. Z. Nałkowskiej 6 – to jest w pierwotnej formie.

Nadto z wyżej przywołanego uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że organ pierwszej instancji w tym zakresie oparł się w przeważającej mierze na stanowisku inwestora i nie przeprowadził żadnego własnego postępowania wyjaśniającego w tym zakresie.

Kolegium wskazuje dalej, że w świetle wyżej przywołanego fragmentu uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że organ pierwszej instancji skupił się wyłącznie na treści § 7 ust. 2 pkt 1 lit. b w związku z § 7 ust. 2 pkt 3 lit. r miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Radzionków zatwierdzonego uchwałą Rady Miasta Radzionków Nr XXX/312/2021 z dnia 24 czerwca 2021r., w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzionków z wyłączeniem terenu w rejonie ulic Staszica i Świętego Wojciecha, ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z dnia 5 lipca 2021r. pod poz. 4710, w świetle którego na ww. terenie ustala się zakaz lokalizacji nowych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z zastrzeżeniem pkt 3, który w lit. r stanowi, że dopuszcza się rozbudowę przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które uzyskały decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub inne decyzje zezwalające na prowadzenie danej działalności, jeżeli zamierzona rozbudowa ma na celu usprawnienie procesu technologicznego przedsięwzięcia pierwotnego i nie zwiększy jego negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach. Przy czym nie dokonał prawidłowej analizy

w zakresie występowania przesłanek z § 7 ust. 2 pkt 3 lit. r ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Radzionków, w szczególności w zakresie czy planowane przedsięwzięcie nie zwiększy negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia pierwotnego na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach. Za niewystarczające należy w tym zakresie uznać wskazanie, że w decyzji środowiskowej Nr KOb.7624 – 9/4/08 z dnia 16 września 2008r. nie określono dopuszczalnego oddziaływania na środowisko. Kolegium zwraca w tym miejscu uwagę, że w decyzji środowiskowej określa się warunki realizacji przedsięwzięcia i w tym zakresie organ pierwszej instancji winien zbadać ewentualne zwiększenie negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia pierwotnego na środowisko.

Kolegium wskazuje również, że poza rozważaniami organu pierwszej instancji pozostała decyzja organu pierwszej instancji Nr KOb.7624 – 9/6/08/09 z dnia 7 sierpnia 2009r. zmieniająca decyzję tego organu Nr KOb.7624 – 9/4/08 z dnia 16 września 2008r. o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia oraz decyzja Marszałka Województwa Śląskiego Nr OS.GO.7246.2.56.2019 z dnia 13 października 2020r. zezwalająca na prowadzenie działalności polegającej na zbieraniu odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne i decyzja Marszałka Województwa Śląskiego Nr CZ – OS – GO.7221.5.2019 z dnia 13 lutego 2020r. pozwolenie na wytwarzanie odpadów z uwzględnieniem zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Nadto poza rozważaniami organu pierwszej instancji pozostały inne przesłanki wymienione w § 7 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Radzionków, w oparciu o które winno ostać przeprowadzone postępowanie w zakresie oceny zgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami tego planu.

Zdaniem Kolegium, w zaskarżonym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji nie zbadał zatem oraz nie wykazał w sposób prawidłowy, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w celu prawidłowego zebrania całego materiału dowodowego w sprawie i dokonania wszystkich niezbędnych ustaleń w sprawie i tym samym naruszył wcześniej już przywołane przepisy postępowania administracyjnego, a to art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 80 tego kodeksu. Kolegium zwraca zatem uwagę, że organ pierwszej instancji prowadząc postępowanie jest zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i ustalenia wszystkich okoliczności istotnych w danej sprawie. Kolegium wskazuje dalej, iż z mocy art. 77 § 1 w związku z art. 75 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego na organie administracji publicznej ciąży obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przy dopuszczeniu jako dowodu wszystkiego, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Powyższe zaś ma istotne znaczenie dla prawidłowego podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. W myśl obowiązujących przepisów prawa obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy spoczywa na organie wydającym decyzję. Organ ten powinien dokonać oceny całego zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął. Fakty, na których organ administracyjny oparł rozstrzygnięcie winny zostać w sposób niezbity udowodnione. Zgodnie bowiem z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. W wyroku z dnia 28 marca 2012r., sygn. akt: I OSK 563/11, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego, zgromadzonego i rozpatrzonego w sposób

wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści.” (Lex Nr 1145120) (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Kolegium raz jeszcze przypomina, posługując się przy tym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2018r., sygn. akt: II OSK 1903/17, w którym Sąd ten stwierdził: „Obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą zasadą swobodnej oceny dowodów. Swobodna ocena dowodów, aby nie przerodziła się w samowolę, musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, to jest po pierwsze – opierać się należy na materiale dowodowym zebranym przez organ, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach prawa. Po drugie ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego i po trzecie – organ powinien dokonać oceny znaczenia i wartości dowodów dla toczącej się sprawy, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących dokumentów urzędowych, które mają na podstawie art. 76 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego szczególną moc dowodową. W końcu, po czwarte – rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych, powinno być zgodne z zasadami logiki. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego) (zob.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, OSNAPiUS 1995, Nr 7, poz. 83). Przepis art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego nie wyznacza organowi administracji publicznej merytorycznych reguł oceny wyników postępowania dowodowego, co skłania doktrynę i orzecznictwo do wniosku, że przepis ten statuuje zasadę swobodnej oceny dowodów. Jest ona przeciwieństwem legalnej (formalnej) teorii dowodowej, zgodnie z którą organ administracji publicznej jest związany przepisami prawa co do przyjęcia za miarodajne lub odrzucenia niektórych dowodów oraz przyznania pewnym dowodom wyższej mocy dowodowej przed innymi. (A. Wróbel, w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 470). Organ administracyjny obowiązany jest rozpatrzyć nie tylko poszczególne dowody z osobna, ale wszystkie dowody we wzajemnej łączności. Swobodna ocena dowodów, aby nie przekształciła się w samowolę, musi być bowiem dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz zachowaniem reguł tej oceny (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 2014r., sygn. akt: I OSK 1427/13).”

Zatem uchybienia w tym zakresie muszą skutkować uchyleniem decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji – ze wskazaniem, iż w tym zakresie postępowanie wyjaśniające należy ponownie przeprowadzić.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, iż w orzecznictwie sądowym zwraca się uwagę, iż wykładnia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powinna odbywać się według tych samych zasad, jakie mają zastosowanie wobec innych aktów prawnych, a podmiotami uprawnionymi do jej dokonania są organy administracji i sądy administracyjne. Poza wypadkami, gdy rozumienie przepisów nie budzi wątpliwości, do interpretacji postanowień planu stosuje się więc metody właściwe dla wykładni aktów normatywnych (tak m.in.: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w z 12 października 2011r., sygn. akt: IV SA/Po 259/11 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 15 lipca 2016r., sygn. akt: II OSK 2775/14). W przypadku zatem, gdy interpretacja postanowień planu jest konieczna, powinna być dokonana z uwzględnieniem wykładni językowej (poprzez odkodowanie norm

prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażeń zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki), celowościowej i systemowej, mającej na względzie cel uregulowania i analizującej znaczenie zapisu planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem pozostałych postanowień tego aktu prawnego (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 10 listopada 2010r., sygn. akt: II SA/Gd 408/10). Przyjmuje się, że w pierwszej kolejności przy interpretacji zapisów planów miejscowych zastosowanie znajdzie wykładnia językowa. A gdy uzyskane na jej podstawie rezultaty będą niewystarczające do kwalifikacji faktów oraz ustalenia normatywnych konsekwencji tej kwalifikacji, dopuszczalnym jest stosowanie innych reguł wykładni prawa. Okolicznością uzasadniającą odejście od sensu językowego przepisu jest przede wszystkim taki przypadek, gdy wykładnia językowa prowadzi do rozstrzygnięć, które w świetle powszechnie obowiązujących wartości mogą być uznane za rażąco niesłuszne lub niesprawiedliwe lub gdy sens językowy jest ewidentnie sprzeczny z fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z 28 czerwca 2011r., sygn. akt: II SA/Lu 314/11). Przy wykładni postanowień miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy bowiem mieć na względzie maksymalną ochronę uprawnień właścicielskich (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 8 lutego 2013r., sygn. akt: II SA/Po 1006/12). Plan miejscowy upoważnia zaś jedynie do takiego rozstrzygnięcia, jakie wyraźnie wynika z jego treści tekstowej i graficznej. Wszelka rozszerzająca wykładnia planu na niekorzyść właścicieli nieruchomości byłaby sprzeczna z konstytucyjną zasadą ochrony prawa własności i stanowiłaby naruszenie ustaleń tego planu (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 22 lutego 2011r., sygn. akt: II OSK 353/10). Ponadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 lutego 2006r., w sprawie o sygn. akt: II OSK 490/05: „Zgodnie z zasadą „złotego środka”, odzwierciedlającą najlepiej istotę konstytucyjnej ochrony prawa własności, postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie powinny być interpretowane w sposób nadmiernie ograniczający prawa właściciela, ani w sposób nadmiernie rozszerzający istniejące ograniczenia praw właścicielskich, tak aby nie naruszało to istoty prawa własności”.

W świetle powyżej zaprezentowanego stanowiska orzeczniczego sądów administracyjnych i w oparciu o stan faktyczny sprawy, a także obowiązujące przepisy prawne organ odwoławczy stwierdza, że analiza zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie została przez organ pierwszej instancji dokonana w sposób wyczerpujący – co wyżej już zostało wskazane. Nie ujawniono bowiem w sposób przekonujący i świadczący o rzetelności prowadzonego postępowania dokonanej analizy motywów, którymi kierował się organ pierwszej instancji odmawiając wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia w tej konkretnej sprawie, w oparciu o przedstawione przepisy. Wywód zawarty w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie wykazuje zdaniem organu odwoławczego w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości niezgodności planowanego przedsięwzięcia z treścią postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli bowiem przepisy ustawy jako zasadę przewidują wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania, a odmowa wydania tej decyzji została potraktowana przez ustawodawcę jako wyjątek, to w przypadku stwierdzenia niezgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, niezgodność ta powinna zostać wykazana ponad wszelką wątpliwość. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni przepisów prawnych, przepis o charakterze wyjątku podlega interpretacji ścieśniającej.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważa dalej, że w toku postępowania, w dniu 16 października 2023r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz

niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r. poz. 1890). Przepis przejściowy zawarty w art. 15 ust. 1 tej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Organ pierwszej instancji obowiązany będzie więc przeprowadzić ponowne postępowanie z uwzględnieniem zmian wynikających z treści ustawy nowelizującej – jeżeli zmiany te będą miały zastosowanie w sprawie, albowiem stosownie do unormowanej w art. 6 kodeksu postępowania administracyjnego zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Z zasady tej, wymagającej od organu administracji publicznej legitymowania się podstawą prawną rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej w drodze decyzji administracyjnej wynika, że podstawa ta musi istnieć w dniu wydania decyzji. Jak podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest ta, że organ wydaje decyzję na podstawie przepisów prawa materialnego obowiązującego w dacie orzekania (tak np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 31 marca 2008r., sygn. akt II OSK 313/07, Lex Nr 468749 oraz z dnia 18 września 2008r., sygn. akt II OSK 138/07, Lex Nr 508498). Zasada praworządności stanowi zatem, że organy administracji publicznej działają na podstawie i w granicach prawa powszechnie obowiązującego i są tymi przepisami związane. Związanie organów administracji publicznej przepisami prawa powszechnie obowiązującego oznacza w szczególności, że – prowadząc postępowanie administracyjne – mają one obowiązek ustalenia prawidłowej prawnej podstawy decyzji administracyjnej.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie uzasadnił w sposób prawidłowy czym kierował się formułując warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. O ile uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach wiąże organ pierwszej instancji o tyle opinia Marszałka Województwa Śląskiego w Katowicach i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bytomiu nie jest dla tego organu wiążąca. Zatem określenie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nie może być dowolne i winno zostać prawidłowo uzasadnione – czego jednak nie spełnia zaskarżona decyzja, która w tym zakresie ogranicza się de facto do wymienienia ww. uzgodnień i opinii oraz wskazania, że: „(...) Ze względu na fakt, iż wydane w toku postępowania opinie organów współdziałających są niewiążące, organ prowadzący sprawę wydając niniejszą decyzję nie wziął pod uwagę postanowienia Marszałka Województwa Śląskiego, które zostało wydane w oparciu o niepełny materiał dowodowy przedłożony przez wnioskodawcę. (...)”

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałyby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany również do usunięcia tego uchybienia.

Kolegium zauważa także, że w podstawie prawnej zaskarżonego postanowienia organ pierwszej instancji wskazał m. in. art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego nie precyzując jednak, która z jednostek redakcyjnych ww. przepisu znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Poprzez błędne oraz niepełne wskazanie podstawy prawnej organ pierwszej instancji naruszył zatem art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 kwietnia 1999r., sygn. akt: III SA 8192/98, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów zarówno prawa formalnego, jak i materialnego, wraz z powołaniem źródeł jego publikacji. Decyzja, w której nie podano podstawy prawnej, jest wadliwa, nawet jeśli taka podstawa prawna w rzeczywistości istnieje.” (Lex Nr 46242). Ten sam Sąd w wyroku z dnia 10 października 2007r., sygn. akt: II GSK 177/07, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów prawa materialnego i formalnego, wraz z podaniem źródeł jego publikacji. W sytuacji gdy dany artykuł dzieli się na kilka ustępów, podzielonych również na litery, brak wskazania który z ustępów tego przepisu znajduje w sprawie zastosowanie, narusza ten wymóg (...).” (Lex Nr 399157).

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany również do usunięcia tego uchybienia.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. Przy czym w pierwszej kolejności organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, w ramach czynności niecierpiących

zwłoki, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy. Następnie organ pierwszej instancji, w toku ponownego rozpatrywania sprawy, winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołujące się podmioty i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOOŚ.423.414.2024.JB.1 z dnia 12 września 2024r., od decyzji organu pierwszej instancji Nr KS.6220.12.2021 z dnia 28 sierpnia 2024r., Kolegium zauważa, że w części podzieliło argumenty zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w ww. odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w ww. odwołaniach na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. –

Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935 z późn. zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwolawczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwolawczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwolawczego
w Katowicach

Kamila Koziara
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Plac Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
2. Radca prawny P... M..... K..... – pełnomocnik inwestora – spółki
EKORECYKLING S.A. z siedzibą w Sękowie w gminie Nowy Tomyśl
Adres dla doręczeń:
Kancelaria Ekologiczna sp. z o.o.
ul. Wodna 11; 61 – 782 Poznań
3. Gmina Radzionków
ul. Męczenników Oświęcimia 42
41 – 922 Radzionków
4. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z
art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o
środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach
oddziaływania na środowisko
5. Burmistrz Miasta Radzionków
ul. Męczenników Oświęcimia 42
41 – 922 Radzionków
z aktami sprawy
6. aa

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
Pl. Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
2. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach
Państwowe Gospodarstwo Wodne Polskie
ul. Sienkiewicza 2; 44 – 100 Gliwice
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach
ul. Banacha 4; 44 – 100 Gliwice
4. Marszałek Województwa Śląskiego
ul. Ligonía 46; 40 – 037 Katowice